

Hvorfor *Ekteskapet*

Er det snart avleggs?

AV HERBERT W. ARMSTRONG

HVORFOR EKTESKAPET!

Er det snart avleggs?

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis tjeneste i
offentlighetens interesse, utgitt av
Philadelphia Church of God.

© 1968, 1974, 2003, 2013 Philadelphia Church of God
All Rights Reserved

© 2017 Guds Filadelfiakirke
Norsk derivativ versjon
Ettertrykk forbudt

Trykket i De forente stater.
Hvis ikke annet er nevnt, er
Bibelsitatene fra Norsk Bibel A/S, 1988

Er ekteskapet på vei ut? Er hor fortsatt galt? Vil hjemmet som institusjon, med dets familieliv, forsvinne fra samfunnet vårt? Hvordan og når oppsto ekteskapet som institusjon? Har det når alt kommer til alt, noen nødvendig funksjon?

Dette heftet kaster et blikk på ekteskap, hjemmet, og familieliv som institusjon - og åpenbarer en forbløffende og sjokkerende sannhet som har blitt fullstendig oversett av vitenskap, av religion, av undervisning og av samfunnet!

NOEN PSYKOLOGER SOM PÅ NY UNDERSØKER EKTESKAPET SOM institusjon, kommer med rystende forutsigelser for den nære fremtiden. Ut fra sitt profesjonelle syn mener de at trenden mot at skikken med ekteskapet er avleggs allerede har begynt, og tiltar i styrke!

Forbløffende?

Ja det er det! Men det er ikke bare ekteskapet som bryter sammen rundt oss; selve verdien av det og om denne skikken er ønskelig, blir dratt alvorlig i tvill!

Er ekteskap på vei ut etter alle disse generasjonene og århundrene? Vil hjemmet, og familieliv, forsvinne fra menneskesamfunnet?

Utrolig?

Artikler som er positive til tankene om denne trenden, kommer stadig oftere til syne i ukeblader og aviser.

Forutsigelser forekommer på trykk om at ekteskapet snart ikke vil være den sosialt forlangte normen for seksuelt samspill lenger. Antall førekteskapelige svangerskap er økende, og er sammenfallende med samfunnets økende anerkjennelse av forholdet og en synkende følelse av skam.

Men har ekteskapet, når alt kommer til alt, noen nødvendig funksjon?

Dette kan høres ut som et absurd og dumt spørsmål. Vi tar ekteskapet for gitt. Barn som vokser opp i et normalt hjem med foreldre, sannsynligvis brødre, søstre, eller begge deler - og andre barn i lignende hjem rundt dem - antar naturlig nok at de vil bli gift en dag. For 50 år siden var det ingen som ville tenke på å tvile på ekteskapet som institusjon. Den gangen ville ingen ha spurt, selv i sine innerste tanker, om ekteskapet var en ønskelig tilstand eller ikke for samfunnet.

HVORFOR EKTESKAP, NÅR ALT KOMMER TIL ALT?

Hvorfor ekteskap? Spørsmålet i seg selv synes sjokkerende!

Men enkelte psykologer har begynt å *stille* dette spørsmålet. Og vi skulle ikke ta ting for gitt uten å undersøke dem. Hvis en tradisjon eller skikk er riktig, da vil den tåle å bli gransket.

Så, tør vi å stille spørsmålet?

Hvordan oppsto så ekteskapet som institusjon?

Så merkelig det enn kan synes, "autoritetene" - psykologene, sosiologene, legene, forskerne, pedagogene - vet ikke!

Alle disse "autoritetene" aksepterer utviklingsteorien.

Det er verdt å tenke på! Hvis mennesket oppsto ved en gradvis utviklingsprosess gjennom millioner av år, fra en eller annen laverestående dyreart under menneskets nivå, en art som var en menneskelignende ape, eller stamfaren deres, HVORDAN og *når* begynte skikken med ekteskap? Og HVORFOR?

Dyrene er hankjønn og hunkjønn. Pattedyrene formerer seg etter sitt slag, på samme måten som menneskene gjør det. Men dyrene *gifter seg ikke*! Hvis mennesket bare er den høyeste blant dyreartene, på hvilket trinn av utviklingen begynte nesten-mennesket eller menneske-"dyret" ekteskapsinstitusjonen?

Og HVORFOR?

Ingen av de "andre" dyrene har gjort det!

Hvis moralbudene ikke først ble gitt til menneskene av en høyere makt, når, hvorfor og hvordan innstiftet menneskene dem?

DEN "KRISTNE AUTORITETEN" REIST TVIL OM

På den andre siden har den kristne verden trodd på en skapelse av en Skaper.

Så vi har *fremdeles* en situasjon som trenger å undersøkes seriøst!

Hvis vi skal akseptere tradisjonell kristendom som forvalter av morallovene, må vi fortsatt spørre: Hvorfor ekteskap? Ja, *hvorfor*? Psykologer spør: Har tradisjonell kristendom svaret?

Visse kirkesamfunn forkynner at sølibatets *ugifte* tilstand rangerer høyere enn ekteskapet. Og de lærer at den *eneste* grunnen for seksualliv er formering.

Vi trenger å *tenke* på det!

Hvis formering er den *eneste* grunnen for seksualliv - hvis seksuallivet ikke har noen rettmessig plass i ekteskapet *unn-tatt* for å få barn - og hvis den *ugifte* tilstanden er høyere enn den *gifte*, må vi ikke da, i betraktning av at ekteskap ikke er nødvendig for formering, konkludere med at ekteskap ikke er ønskelig? Ville det ikke da være bedre å bruke seksuallivet for formering, og forøvrig leve i den *høyere* tilstanden som *ugift*?

Det ville selvfølgelig bety at hor er mer moralsk enn ekteskapeleg samliv! Vi må *tenke* over hvor et slikt resonnement, og en slik lære fører oss!

Jeg gjentar. Formeringsprosessen hos pattedyr er den samme som hos mennesker. Dyr formerer seg - men dyr gifter seg ikke!

Ekteskap er ikke nødvendig for formering! I dag forekommer det en god del menneskeformering uten ekteskap! Denne trenden er faktisk økende. Og samfunnet blir raskt mer tolerant, og beveger seg i retning av aksept.

Er det da noen rasjonell og rettmessig grunn til at mennesker som formerer seg, skulle gifte seg, mens dyrene som også føder unger ikke gjør det?

Ja, det er det faktisk! Men det er ikke mange som synes å forstå det. Det virkelige svaret har blitt oversett - likeså mye av tradisjonell kristendom som av tilhengerne av utviklingsteorien.

HAR DU NOENSINNE SETT EN KALV BLI FØDT?

Du trenger å forstå dette.

Formeringsprosessen er nøyaktig den samme hos pattedyr som hos mennesker. Men utover det er dyr og mennesker ytterst ulike.

Har du noen gang sett at en kalv har blitt født? Hanforelderen - oksen - ringer ikke etter en fødselslege. Han bringer heller ikke moren, kua, til et sykehus for fødselen. Etter all sannsynlighet er oksen ikke engang i nærheten.

Pattedyr trenger ikke hjelp til fødselen. Eller i det minste trengte de det ikke, før menneskenes "vitenskapelige" eller moderne metoder med oppaling og stell av dyrene skapte en degenerert situasjon der, i noen tilfeller, menneskeene trenger å tilkalle dyrlegen.

Men normalt føder kua ganske enkelt kalven sin ute på marken, eller kanskje i en låve, uten andres nærvær eller hjelp. Straks babykalven er født, kommer den seg vaklende på bena, mens kua står tafatt og venter. Hun trenger ikke å ta seg av kalven, lære den å spise, eller å gå. Den nyfødte kalven kan være litt ustø på bena i begynnelsen. Kanskje faller den overende en gang eller to. Men i løpet av noen få minutter er den oppe på alle fire og begynner å gå.

Men går kalven noe sted? Ja, det gjør den! Ingen trenger lære den eller vise den veien. Den *vet* hvor den finner "middagen" sin.

Hvordan *vet* den det?

Vel, dyr kommer til verden med et innebygget instinkt. De trenger ikke å lære, eller bli lært. De resonnerer seg ikke frem til en avgjørelse eller handler ut fra en bedømmelse. Instinktet leder dem automatisk.

Alt dette er annerledes med en nyfødt baby. Selve formeringsprosessen er den samme. Men, som nevnt ovenfor, utover dette er *forskjellene* mellom dyr og mennesker enorme.

Hvor lang tid tar det for et menneskebarn å lære å gå? Vanligvis rundt et år - ofte lengre. Et spedbarn er fullstendig hjelpeløst. Det kan ikke engang styre sin kroppslige prosess. Det har ingen instinkter, i ordets egentlige betydning. Det må bli tatt hånd om. Det må bli lært. Det trenger foreldre som tar seg av det, beskytter det, og gir det kjærlighet.

Det modnes så mye saktere enn dyrene. Likevel er dets potensial så mye høyere. I stedet for bare en dyrehjerne med et innebygget, automatisk instinkt, har menneskebabyen et *sinn*. Ved fødselen er det ennå ikke noe kunnskap i sinnet. Men den har kapasitet til å absorbere kunnskap - og deretter å resonnerer, å forestille seg ting, til å tenke kreativt, å planlegge og forme, å utvise dømmekraft, ta avgjørelser, utøve vilje og selvdisiplin. Det har også evnen til å sette pris på musikk, litteratur, kunst, og noe som er enda viktigere, å utvikle en sans for moralske og åndelige verdier; og også å utvikle en rettferdig karakter.

Den *eneste* grunnen for dyrs seksualliv er formering. Men for mennesker er, som vi skal se, ikke formering den eneste grunnen for seksualliv!

For den uendelig mer opphøyde hensikten med menneskelivet, trenger den nyfødte babyen foreldrenes omsorg, opplæring, ledelse, kjærlighet - og opplevelsen av hjem og familieliv.

UENDELIG MER OPPHØYET?

Men, vent et øyeblikk!

Sa jeg *uendelig* mer opphøyet enn dyrelivet?

Det er akkurat hva jeg sa!

Og selv om det kan synes utrolig, er det nøyaktig hva jeg mener.

Hvis menneskene hadde utviklet seg fra lavere dyrearter, frembrakt uten noen hensikt eller form for iboende krefter blottet for intelligens - hvis det ikke hadde vært noen tilsiktet plan av en allvitende Skaper - ingen *grunn* til at menneskene var plassert her på jorden - da skulle vi i høyeste grad undre oss over: "Hvorfor ekteskap?"

Og likevel har skarpe hjerner gjennom århundrene famlet i blinde, lett etter, men likevel mislykkes å erverve seg viten om den hensikten. Kanskje har de fleste tatt ekteskap og familieliv for gitt - og selv fulgt skikken. Men de forsto ikke HENSikten.

Grunnen er forbløffende!

Den som tror på en gudløs utvikling, kan ikke se en uendelig mer opphøyet mening med en babys fødsel enn den til en kalv eller katt. Han kan bare se at menneskebarnet er ytterligere fremskreden i antatt utvikling etter utviklingsteorien. Men ikke noe *uendelig mer opphøyet* potensial.

Men la oss se det i øynene. La oss være ærlige og ta spørsmålet alvorlig. Er det ikke litt urasjonelt at vitenskapen aldri har bevist utviklingsteorien, men likevel tror på den - *som en tro*? Og videre, at vitenskapen aldri har *motbevist eksistensen* til Det Allvitende Personlige Vesenet - Gud Skaperen - hvis eksistens er bevist og beviselig? Og likevel, med noen få unntak, nekter forskere å ta i betraktning muligheten av det overnaturlige i sine postulat.

En skribent forklarte det spørsmålet som *motvilje* hos forskere mot å akseptere Guds eksistens. Men det er ikke bare

motvilje. Det er psykologisk opprør når mennesker nekter å akseptere det faktum at deres Skaper eksisterer!

Dette er skrevet for dem som *er villige til å overveie* saken. Og det som følger som du må overveie, er kanskje så fullstendig NYTT for deg at det kan synes utrolig.

Likevel, overvei det! Tenk på det!

Vei og sammenlign det som forklarer HVORFOR ekteskap, med de eneste mulige synspunktene som man kan komme frem til, sett fra et utviklingsteoretisk synspunkt.

Ja, tenk over det! Overvei det som Æn, som hevder å være Gud - Skaperen - åpenbarer! Og bedøm *selv* om denne ærefryktinngytende åpenbaringen gir mer mening enn den eneste mulige forklaringen som er bygd på utviklingslærens tilnærkelse. Du bedømmer om det gir en mer rasjonell og inspirende MENING med livet. Undersøk og avvei den mot den håpløse mangelen, hensikten og skjebnen til menneskets eksistens som utviklingsteorien tilbyr.

Se nå hva den Ene som i verdens bestselger, Bibelen, kaller Seg for Gud Skaperen, åpenbarer om Seg, og om grunnen til menneskenes eksistens, seksualliv, og ekteskapsinstitusjonen.

Du vil ikke få lese de tradisjonelle, overtroiske fablene som blir avvist av vitenskapen, og betegnes av forskere som "fundamentalisme." Det som følger er ikke en ny "teori," eller tolkning, eller en ide som mennesker har klekket ut. Det er bare hva Bibelen klart sier, uten noen form for tolkning. Det er bare hva som har blitt skrevet der gjennom århundrene - likevel bør du forberede deg på å bli overrasket og sjokkert over å lese det som både "vitenskap" og "religion" fullstendig har oversett!

ER DETTE GUD SOM TALER?

Hvem er det som taler? Profeten Jesaja skrev det ned - men han siterer den taleren som hevder å være Gud!

"Jeg er Herren, og det er ingen annen. Foruten meg er det ingen Gud," sier den Ene som er sitert (Jesaja 45:5).

Videre: "Så sier Herren, Israels Hellige, han som *skapte* det: Spør meg om de kommende ting! La meg dra omsorg for mine barn og for mine henders verk. Jeg har gjort jorden, og menneskene på den har jeg skapt. Mine hender er det som har utspent himmelen, og hele dens hær har jeg latt stå fram" (versene 11-12).

Og enda videre: "For så sier Herren, som skapte himmelen, han som er Gud, han som dannet jorden og gjorde den ... Jeg er Herren, og det er ingen annen ... Hvem har kunngjort dette fra gammel tid, forkynt det for lenge siden? Var det ikke jeg, Herren? Og det er ingen annen Gud foruten meg ... Ved meg selv har jeg sverget, et sannhetsord er gått ut av min munn, et ord som ikke skal vende tilbake: For meg skal hvert kne bøye seg ..." (versene 18-23).

Når tiden er inne vil vi se om denne Ene som hevder å være Gud, vil være i stand, eller ikke, til å tvinge enhver ateist og agnostiker ned på kne for å bøye seg i ydmyk anerkjennelse av Ham - selv om Han må brette deres opprørske ben!

Denne Ene som hevder å være Gud, gir *bevis* på at Han er Gud. Hva er det beviset? Evnen til *FORUT* å fortelle hva som skal skje - og kraften til å få det til å skje.

Den Ene som blir sitert, hevder å være Gud: "Hvem vil dere ligne meg med og stille meg sammen med? Hvem vil dere sammenligne meg med, så vi skulle være like? ... Kom i hu de ting som hendte fra eldgammel tid, at jeg er Gud, og ingen annen. Jeg er Gud, og det er ingen som jeg, jeg som fra begynnelsen forkynner enden, og fra fordums tid det som ikke er skjedd. Det er jeg som sier: Mitt råd skal bli fullbyrdet, og alt det jeg vil, det gjør jeg ... Jeg har både sagt det og vil la det komme. Jeg har tenkt det, jeg vil også gjøre det" (Jesaja 46:5, 9-11).

Deretter utfordrer denne Personligheten som er sitert, og som hevder at Han er Gud, tvilerne. Han sier til dem:

Alle skal "*SE OG KJENNE OG LEGGE SEG PÅ HJERTE!*" Ja, jeg har bedt leserne om å *se og kjenne og legge seg på hjerte!* Og nå sier den Ene som blir sitert som Gud: "... se og kjenne og legge seg på hjerte og forstå at *Herrens* hånd har gjort dette, og Israels Hellige har skapt det. Kom hit med deres sak, sier Herren. Kom fram med deres bevisgrunner, sier Jakobs konge. La dem komme fram med dem og kunngjøre for oss *det som skal hende!* Fortell oss om de tidligere ting, så vi kan legge merke til det og lære utfallet å kjenne! Eller la oss få høre de ting som skal skje! Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at dere er guder! Ja, gjør noe godt eller noe ondt, så vi med forundring kan se det alle sammen! Se, dere er intet, og deres gjerning er ingenting!" (Jesaja 41:20-24).

Slik utfordrer og latterliggjør Gud den som spotter - og viser at evnen til å *profetere* og få det til å skje, er et *bevis* på Guds eksistens.

Denne Ene som hevder at Han er Gud, har forutsagt i bibelske profetier for 1900 til 2500 år siden, hva som skulle skje med enhver større by i verden på den tiden, og enhver nasjon - og alle profetiene har blitt oppfylt!

Hvor viktige er Gudsfornektende vitenskapsmenn sammenlignet med den Gud de nekter å anerkjenne?

”Se, folkeslag er som en dråpe i et spann, som et støvgrann i en vektskål er de aktet. Se, øyene er som det fine støvet han lar fare til værs. ... Alle folkene er som intet for ham, som ingenting og bare tomhet er de aktet av ham. Hvem vil dere da ligne Gud med? ...” (Jesaja 40:15-18).

Så la oss nå vurdere hva denne Ene som hevder å være Gud, åpenbarer. Og, selv om du kanskje har lest Bibelen, bør du være forberedt på å bli overrasket!

MENNESKET - ET RESULTAT AV UTVIKLING, ELLER SKAPT?

I det aller første kapitlet i Bibelen, åpenbarer den Ene som blir sitert som vår Skaper, den overveldende *forskjellen* mellom dyrenes og menneskenes formering.

Les det. Ikke tolk det - jeg skal ikke tolke det! - bare se på det som det er.

”Og Gud skapte de store sjødyrene og alt levende som rører seg, som vrirler i vannet, *hvert etter sitt slag*, og hver vinget fugl *etter sitt slag*. ... Fe og kryp og jordens ville dyr, *hvert etter sitt slag*. Og det ble slik. Og Gud gjorde de ville dyr på jorden, *hvert etter sitt slag*, kveget *etter sitt slag* ...” (1 Mosebok 1:21-25).

Dette sier uten fortolkning, at Gud skapte fiskene *etter sitt spesielle slag* - fugler *etter deres spesielle fugleslag* - *feet* *etter fe-slaget*. Hvert *slag* kan ha mange varianter, men hver av dem formerer seg *etter sitt slag*. Gud skapte ikke dyr *etter fiskearterne*. Han skapte heller ikke fisk *etter encellede amøbearter*. Men fisk *etter fiskeslaget*. Fisk utviklet seg ikke *etter amøbearter*, men, sier 1 Mosebok, de ble *skapt* *etter fiskearten* - *feet* *etter fe-slaget*.

Hva så med mennesket?

Fortsett fortellingen: "Da sa Gud: La oss gjøre mennesker i VÅRT BILDE, etter VÅR LIKNELSE ... Og Gud *skapte* mennesket i sitt bilde ..." (versene 26-27). Dette forkaster *teorien* om at menneskene er de høyeste blant dyrene, utviklet fra lavere pattedyr. Det sier at Gud skapte mennesket, etter Gudsarten.

Uansett hvordan Gud ser ut, så gjorde Han mennesket lik Seg - samme form og skikkelse. I Hans likhet - etter Hans slag!

Så dette sier at Gud gjorde feet etter fe-slaget, og Han gjorde mennesket etter Gudsarten! Dette bekrefter på en måte som nesten ingen har forstått i vår forførte verden i dag, at Gud gjenskaper seg etter Sitt eget slag! Og det er heller overraskende! Likevel blir det bekreftet gjennom hele Bibelen, både i Det gamle og Det nye testamente!

La oss gjøre dette klart!

Det sier at mennesket ble formet i Guds *likhet*.

Og hva er så Gud *lik*? Mange skriftsteder åpenbarer hva Gud sier Han er lik. Vi trenger ikke å gjette, forestille oss det, eller skape guder i vårt eget bilde.

Det blir for eksempel åpenbart at Gud har hender i dusinvis av skriftsteder, og begynner med 2 Mosebok 9:3; Job 1:11, osv. Hans "høyre hånd" blir nevnt. Han har fingre (2 Mosebok 31:18). Gud skapte menneskene med hender og fingre, men dyrene har hover, poter, klør, vinger og finner. Det står klart skrevet i Bibelen at Gud har armer, ben, føtter, to øyne, en nese, en munn, en stemme, to ører; kort sagt, Gud har form og skikkelse som et menneske. Gud har et sinn som kan tenke kreativt, konstruere, planlegge og resonnere. Det har også menneskene, selv om de er ufullkomne. Dyr har bare en dyrehjerne med automatiske instinkter, men uten den tankeevne, visdom, dømmekraft, ansvarsfølelse eller selvbeherskelse som menneskesinnet eller et guddommelig *SINN* har.

Så mennesket ble formet og dannet til å se ut som Gud - i Hans lignelse.

Men Gud er en ånd (Johannes 4:24). Han består av ånd, men Han formet menneskene av materie: "Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel" (1 Mosebok 2:7). Menneskene *har* ikke en sjel - mennesket *er* en sjel, dannet av materie fra marken, hvilket vil si at sjelen er av materie og kan dø

(Esekiel 18:4, 20), uansett Satans løgner (1 Mosebok 3:4) som en forført "tradisjonell kristendom" har lånt fra hedenske religioner. 1 Mosebok 2:7 blir også sitert i 1 Korinterne 15:45, fulgt av: "Men det åndelige er ikke det første, men det naturlige, og deretter [ved en oppstandelse] det åndelige. Det første mennesket var av *jorden, jordisk*. Det andre mennesket [Kristus] er av himmelen. ... Og likesom vi [snakker om omvendte mennesker] har båret bildet av den jordiske, så skal vi også bære [ved oppstandelsen] bildet av den himmelske" (versene 46-49). Hele dette kapitlet handler om oppstandelsen.

Så - det blir beskrevet at Gud består av ånd, men er i form og skikkelse slik Han formet og dannet mennesker, som består av MATERIE, men som, ved en oppstandelse, har muligheten til senere å bestå av ånd, på samme måte som Gud.

Du bør lese det igjen. *Oppstandelsen* er det eneste *håpet* som blir gitt til det dødelige mennesket i Det nye testamente.

Så - hva har vi da - så langt? Gud, som består av ånd, skapte fisker, fugler, dyr, hver etter sitt slag. Men Gud skapte mennesket etter Guds slag. Det er enda mye mer som må forklares om det, men så mye er slått fast så langt:

Mennesket er ikke et dyr!

Men ut over dette, hvordan er Gud?

DEN GUDDOMMELIGE FAMILIEN?

La du merke til at Gud sa: "La oss ..."?

Ikke: "La meg!" "La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse."

Hvorfor dette "oss" og "vår"? Hvorfor flertallsformen?

Gå tilbake til begynnelsen. De første ordene i hele Bibelen er: "I begynnelsen skapte GUD himmelen og jorden" (1 Mosebok 1:1).

Disse ordene er på norsk. Men opprinnelig inspirerte Gud Moses til å skrive dem. Og Moses skrev på *hebraisk*. Det norske ordet *Gud* er oversatt fra det hebraiske ordet *Elohim*. Moses skrev det hebraiske ordet *Elohim*. Og *Elohim* er et substantiv som indikerer mer enn en i en enhet. Det kan være kollektivt på samme måte som ordene *familie* eller *kirke* er kollektive.

Jeg tilhører Armstrong*familien*. Vi har hatt fire barn. Jeg er "Armstrong." Min hustru var også "Armstrong," fra det

øyeblikket hun giftet seg med meg. Vår sønn Garner Ted er "Armstrong." Han er min sønn. Jeg er "Armstrong," og han er "Armstrong." Vi er to forskjellige *personer* - men vi tilhører den ene familien. Vår sønn Richard David var en annen person, men han var også "Armstrong," og en del av Armstrongfamilien. Denne ene Armstrongfamilien.

Så vi var én familie - men vi var seks personer!

Menneskekroppen er ett legeme, men den har mange lemmer - to armer, to ben, ti fingre, ti tær, to øyne, to ører, en nese. Gud sammenligner den ene Kirken med menneskekroppen: "For likesom legemet er ett og har *mange lemmer*, men alle *legemets* lemmer er *ett legeme*, enda de er mange, slik er det også med Kristus. For med én Ånd ble vi *alle* døpt til å være ETT LEGEME [Kirken] ..." (1 Korinterne 12:12-13).

Elohim er ikke to guder, eller tre guder, eller mange guder - *Elohim* er ÉN Gud, men består av mer enn en guddommelig Person.

Og *Elohim* er en guddommelig familie!

Har du ikke tenkt på Gud som én *Person* - en enkelt personlighet?

Den ene Gud - *Elohim* - den ene guddommelige familien - har et Overhode. Han er den Ene som vi kaller Faderen. Navnet Hans er GUD. Jesus kalte Ham "Far." Han er den Ene som de fleste av oss har tenkt på som den Personligheten som er Gud. Jesus var Hans Sønn. Og ved en oppstandelse fra de døde, er Jesus Hans guddommelige Sønn (Romerne 1:4), og Jesus er også GUD (Johannes 1:1; Hebreerne 1:8).

Legg merke til hvor klart dette er åpenbart.

JESUS FØDT SOM GUDS SØNN!

Paulus skriver om Guds evangelium: " [O]m hans Sønn, han som etter kjødet er kommet av Davids ætt ..." (Romerne 1:1, 3). Det vil si, menneskelig sett - etter kjødet - som et menneske var Jesus en *sønn av David*. Les nå i vers 4: "[O]g som etter hellighets Ånd er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, Jesus Kristus vår Herre."

Tenk grundig igjennom dette. Jesus ble født av en menneskemor - gjort til et menneske, akkurat slik du og jeg er. Selv om Han var unnfanget av Gud - ikke av en menneskefar

- var Han likevel et menneske, en mann, som kunne dø. Selve den kjensgjerningen at Han ble avlet av Gud - unnfanget av Gud og båret og født av et menneske, en kvinne - beviser at mennesker er av Gudsarten, og ikke av en eller annen dyreart. Menneskelig sett var Jesus en sønn, eller etterkommer, av David, gjennom sin mor, jomfruen Maria.

Men etter at Han en gang var født som menneske, døde Jesus. Deretter ble Han ved en oppstandelse født for annen gang. Og *denne* gangen ble Han "erklært å være Guds Sønn." Denne gangen ble Han født "med kraft etter hellighets Ånd." Men les det uten disse beskrivende ordene. Han var "Guds... Sønn ved oppstandelsen fra de døde."

Dette forteller at Han ble født for annen gang - og denne andre fødselen var ved en *oppstandelse!*

Og dette er hva Bibelen mener med frelse - bli frelst - med hensyn til den øvrige menneskefamilien. For også vi kan bli født på ny - ved en oppstandelse.

Jesus ble født, ved en oppstandelse, som Guds guddommelige Sønn, med guddommelig makt. Han som hadde blitt født som et menneske - som hadde dødd - hadde blitt født på ny ved en oppstandelse inn i den guddommelige Gudsfamilien. Han er ett med Gud. Han er sann Gud, slik Gud, Faderen, er Gud. Ja, og Garner Ted er "Armstrong," slik jeg, hans menneskefar, er "Armstrong." Jeg er et menneske; Garner Ted, som ble unnfanget av meg, ble født som et menneske. Gud er guddommelig; Jesus, som ble unnfanget av Ham, ble født guddommelig ved en oppstandelse.

Legg merke til følgende i det første kapitlet i Hebreerne: "Men om Sønnen [Jesus Kristus] sier han [Faderen]: Din trone, Gud, står i all evighet ..." (vers 8).

Jesus er Gud - "ved en oppstandelse fra de døde" (Romerne 1:4).

Og Elohim sa: "La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse" (1 Mosebok 1:26), slik at vi mennesker også, slik Jesus ble - hvis vi er unnfanget av Gud - kan bli født inn i den guddommelige familien som er *Elohim!*

JESUS FØDT PÅ NY!

Jesus ble en gang født - som et menneske - av jomfruen Maria. Han ble - den gangen - født som et menneske, en etterkommer

Guds hensikt med seksuallivet

SYND ER IKKE «FORNØYELSE» SOM EN MÅ OMVENDE SEG FRA, BARE for å glede en hard, streng, «gammeldags» Gud. Seksuelle synder *robber* menneskene for fornøyelse, glede og lykke i ekteskapet. Guds lover ble iverksatt for å gi oss lykke, fred, sikkerhet, velstand, og spennende, strålende GLEDER. Guds lover er Hans kjærlighetsgave til oss. Gud ønsker at vi skal kunne nyte de velsignelsene som de gjør tilgjengelig, ikke forbannelsene som er uunngåelig, når vi bryter dem.

Den fremste grunnen til at nesten ingen forstår den rette rollen til seksuallivet og ekteskap, blir sjelden beskrevet.

En grundig undersøkelse av Skriften åpenbarer at Gudsordinerte menneskelige relasjoner bare er forbilder på et mye høyere slags forhold. Det vises tydelig at Guds forhold til den menneskelige skapelsen Sin er et *familieforhold*. Han blir beskrevet som vår himmelske *Far* (Matteus 6:6). Kirken er vår åndelige mor (Galaterne 4:26). Kirken trer inn i et *ekteskapsforhold* med Kristus (Romerne 7:4; Lukas 5:34; Åpenbaringen 19:7-9). Vi blir fortalt at mannen skal være sin hustrus hode, på samme måte som Kristus er Kirkens hode (Efeserne 5:23). Nå er Kirken «trolovet» med Jesus Kristus, for å bli fremstilt for Ham som en «ren jomfru» ved Hans tilbakekomst (2 Korinterne 11:2).

Menneskeekteskap er et forvarsel om og et forbilde på dette oversanselige åndelige forholdet med Gud og Kristus! Er det rart at Gud er så bestemt når det gjelder hvordan et slikt forhold blir gjennomført? Men hva er hensikten med *seksuallivet* i ekteskapet?

Seksuallivet i ekteskapet ble gitt av Gud til menneskene for tre vakre og gledelige hensikter. For det første ble seksuallivet i ekteskapet gitt for å produsere barn, et forhold på Gudsplanet. For det andre skulle seksuallivet i ekteskapet gjengi det dypeste og mest bindende uttrykket for ekteskapelig kjærlighet og hengivenhet, utadvendt omsorg for den som blir elsket. For det tredje beskytter ekteskapsbåndet hjemmet, familien, og nasjonens stabilitet som en helhet.

Gud skapte også *seksuell tiltrekningskraft*. Denne verden har forvrengt det uttrykket til bare å bety det kjødelige, kroppslige, eller utseendet til seksualobjektet. Men ekte seksuell tiltrekningskraft mellom en viet ektemann og hustru, er sentrert i ansiktet, sinnet, hjertet, den uhåndgripelige «romansen» mellom to overensstemmende kjærester-for-livet.

Seksuell overensstemmelse er, når alt kommer til alt, et *mentalt* forhold. Det har, veldig korrekt, blitt sagt at *hjernen* er det største kjønnsorganet. Overensstemmelse i seksualteknikker er vanligvis en følge av at to sinn er innstilt på å glede den andre personen. Dette er kjernen i ekteskapets kjærlighet.

Gud skapte menneskets seksualliv til å uttrykke kjærlighet i ekteskap! Kjærlig omfavnelse, kjærtegn, brennende kjærlighetsprat mellom mann og hustru – der hver og en forteller den andre at han eller henne er den kjæreste, høyst elskede, dyrebareste personen i verden – *binder* to personer tettere sammen etter hvert som samlivet deres går fremover.

Det er mange par som sårt treger den veiledningen som *bare* er tilgjengelig i en enestående seksualguide som kombinerer innsatsen til en Guds prest med medisinske autoriteter. Hvis rådene i denne boka blir fulgt, er det *INGEN* ekteskap som trenger å ende med skilsmisse for «mental mishandling.»

Navnet på denne viktige boka er *The Missing Dimension in Sex*. Denne 224-sider boka er gratis tilgjengelig hvis du ber om den. Ingen gifte par burde mangle denne boka. Ingen par som vurderer å gifte seg, eller er forlovet, burde vente med å lese den.

Hvis du kjenner til et slikt par som trenger den – eller hvis ekteskapet ditt ikke er helt slik det skulle være – sørg for å sikre deg denne aller viktigste boka. Den kunne redde ekteskapet ditt, slik den har reddet tusener av andres. Se adresselistene på slutten av denne boka.

av David, som kunne dø. Han ble *unnfanget* (ikke født - unnfanget) av Gud, på en slik måte som aldri noen andre mennesker noensinne har blitt unnfanget. Når det gjelder unnfangelser for Hans *meneskefødsel*, var Jesus det *eneste* menneske som noensinne ble unnfanget på denne måten - Guds enbårne Sønn.

Men Jesus ble også - i tillegg - guddommelig unnfanget ved Guds Hellige Ånd, helt fra fødselen som et menneske, til Han ble *født på ny* - denne gangen gjort til Guds *guddommelige* Sønn ved en oppstandelse fra de døde (Romerne 1:4).

Dermed var Han, som sann Gud, siden oppstandelsen, den *første* som ble født på en slik måte blant MANGE BRØDRE! "... for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre" (Romerne 8:29). Dette om å være den "førstefødte," kan ikke vise til fødselen Hans i Betlehem.

Dette innebærer ikke at Jesus var en synder som måtte frelses fra synd. For Jesus, selv om Han ble fristet på alle måter, syndet aldri en eneste gang. Han døde ikke for å betale straffen for Sine synder - siden det ikke var noen. Men Han tok tvert imot på Seg VÅRE synder. Han døde for å betale vår straff for oss!

Det er derfor korrekt å si at Jesus ble "født på ny." Den "førstefødte," ikke som et menneske, men som Gud "ved oppstandelsen."

Jeg har vist deg fra Romerne 1:1-4 at Jesus virkelig *ble* født på ny, etter Sin fødsel som et menneske av jomfruen Maria, født av Gud ved en oppstandelse fra de døde. Men det innebærer ikke på noen måte at Han trengte frelse fra synd, slik vi gjør. Tvert imot muliggjorde Hans oppstandelse den endelige frelsen vår - at vi blir "født på ny" - født av Gud, slik Jesus ble - ved en oppstandelse (Romerne 5:10).

Dette gjør det veldig klart hvorfor Gud skapte mennesket etter Gudsarten - ikke etter en eller annen dyreart. Vi ligner dyrene bare på den måten at vi består av materie, med en midlertidig eksistens med åndedrett, blodsirkulasjon, og at vi er avhengige av mat og drikke.

Vi ble en gang født med denne midlertidige fysiske eksistensen. Vi har det fantastiske potensialet til å bli født på ny - slik Jesus ble født en annen gang, ved en oppstandelse. Og da skal vi - slik Jesus gjør nå - bestå av ånd, ikke lenger av en

midlertidig fysisk eksistens. Da skal vi ha iboende liv - evig liv!

Hensikten med menneskelivet er å bli født av Gud - å komme inn i Guds Rike - den guddommelige Gudsfamilien!

HVA ER GUDS RIKE?

La oss forstå opprinnelsen, meningen og hensikten med ekteskap.

Jesus ble en gang født - som et menneske, av jomfruen Maria. Han ble født som et menneske, av en menneskemor. Han var et menneske slik at Han kunne dø - for oss (Hebreerne 2:9). Han døde på grunn av våre overtreddelser. Men Han ble født på ny, ved en oppstandelse fra de døde, inn i Gudsfamilien, som en Guds Sønn med makt (Romerne 1:4).

Hva med oss - vi som er mennesker?

Jesus lærte at vi også kan bli født inn i Gudsfamilien, som er Guds Rike, noe som vi vil gjøre klart.

Gudsfamilien er altså Guds *Rike*.

La oss gjøre det klart:

Nasjonen Tyrkia er en av verdens riker i dag. De tyrkiske folkene er etterkommerne etter Esau. De er Esaus *familie*, tvillingbroren til Jakob, som har vokst til en nasjon - et rike.

Elohim er den guddommelige familien. Men "I begynnelsen *skapte Elohim...*" (1 Mosebok 1:1). Gudsfamilien er *Skaperfamilien*. Og Gud hersker over skapelsen Sin. Guds trone i himmelen (Åpenbaringen 3:21; Jesaja 66:1) er setet til universets regjering.

Så Gudsfamilien er den universherskende familien - en familie som hersker - som regjerer - og som derfor er en *regjering* - og derfor også er et *Rike* - det høyeste Riket.

Da Jesus kom og lærte om Guds Rike, snakket Han om Gudsfamilien, og hvordan vi mennesker, gjennom Ham, kan bli *født inn i den*!

Jesus lærte: "Uten at en blir *født på ny*, kan han ikke se Guds rike" (Johannes 3:3). Gud ER det Riket. Gud består av ånd (Johannes 4:24). Mennesker kan ikke se ånd. Vi kan ikke se Gud. Siden Gud er Guds Rike, kan ikke det menneskelige øyet se det Riket.

UNNFANGET - DERETTER FØDT

Men legg videre merke til: "... Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke *komme inn i Guds rike*" (Johannes 3:5). Nå sier Jesus at vi kan - når vi blir født for andre gang - født av Gud - faktisk komme inn i Guds Rike. Det er noe som vi kan komme inn i - ved en annen *fødsel* - ved å bli født inn i det!

Deretter, i versene 6-8, forklarer Jesus at da vi ble født ble vi født av kjøtt og blod - av stoff - og derfor *er* vi nå jordisk kjøtt og blod. Men når vi blir født *på ny*, neste gang født av Ånden - som er Guds Ånd - da skal vi være ånd, slik Gud er ånd - ikke lenger kjøtt og blod.

Men før vi ble født som mennesker, ble vi først unnfanget av våre menneskefedre. Vi ble unnfanget før vi ble født. Vi ble født en gang. Vi kan bli født *på ny*. Men neste gang må vi bli *unnfanget* av Ånden - Gud - før vi kan bli *født* av Gud.

Det er enkelt. Det er veldig klart fremstilt i Bibelen. Det er faktisk forunderlig at nesten ingen forstår det.

På den årlige pinsedagen (kalt førstegrødens høytid og ukenes høytid i Det gamle testamente) som fulgte etter Jesus' oppstandelse og himmelfarten til Guds trone i himmelen, ga Peter denne instruksjonen: "Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave" (Apostlene 2:38).

Da blir Guds Hellige Ånd - Guds egen Ånd, som utgår fra Faderens egen person - mottatt i sinnet for å bo i det menneskeindividet. Han har da *tatt opp i seg Faderens liv* - han har blitt unnfanget av Faderen.

Hva skjer etter dette?

"Men dersom hans Ånd som reiste Jesus fra de døde, bor i dere, da skal han som reiste Kristus fra de døde [da Jesus ble født på ny inn i Gudsfamilien], også levendegjøre [gjøre udødelig] deres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i dere" (Romerne 8:11).

Hvis du er unnfanget på denne måten av Gud - av Faren i Gudsfamilien - og Hans Ånd bor i deg, da skal du også i oppstandelsens tid, bli født på ny - født av Gud inn i Gudsfamilien, slik Jesus ble det. Du vil ikke være menneske lenger - ikke mer bestå av stoff - av menneskekjøtt og blod. Da skal du være ånd, slik Gud er ånd.

ALLEREDE NÅ GUDS SØNNER

Når en har blitt unnfanget - har mottatt gaven med Guds Hellige Ånd - er du allerede, selv om du ennå er et menneske, et Guds barn. "For så mange som *drives* av Guds Ånd, de er Guds barn" (Romerne 8:14). "... Men dere fikk BARNEKÅRETS Ånd som gjør at vi roper: Abba, Far! Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn. Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger ..." (versene 15-17).

Og igjen: "Mine kjære, *nå* er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi *SKAL* bli!" - det vil si, det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli ved oppstandelsen - det er ennå ikke synlig - men "... da skal vi bli lik ham" - lik det Jesus er nå (1 Johannes 3:2). Han er nå ånd - sann GUD!

Legg merke til hva Gud åpenbarer gjennom Paulus.

Han sier at Guds Rike er noe vi kan *arve*. Men ikke når vi er i dette livet - ikke mens vi er mennesker - mens vi er kjøtt og blod. Vi er nå bare ARVINGER, som tidligere forklart. Hvis vi tilhører Kristus! "Men det sier jeg, brødre: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. 1 Korinterne 15:50). Jesus sa at vi ikke kan se Guds Rike (Johannes 3:3) eller komme inn i det (vers 5) før vi er født på ny. Så vi er ikke født på ny så lenge vi er mennesker!

Les det en gang til!

Gud inspirerte Paulus til å si at mens vi ennå er "kjøtt og blod" - mennesker - kan vi ikke arve Guds Rike. Jesus sa at vi nå har blitt "født i kjødet" og derfor er vi *nå kjød!* Men når vi blir født *igjen* - født av Ånden (Gud), skal vi *bli ånd* - ikke lenger kjøtt og blod!

Dette sier klart at ingen har blitt "født på ny" ennå, mens en fremdeles er et menneske. Nå er vi arvinger - Guds *unnnfangede* barn. Men vi kan bli *FØDT på ny* - når vi arver Riket - kommer inn i det. Så ingen er født på ny så lenge en fortsatt er et menneske.

Nei, men mennesker i kjøtt og blod kan bli *unnnfanget* av Gud - ennå ikke *født* åndelig, men unnnfanget som Guds barn - og således blir vi *nå* ARVINGENE Hans (Galaterne 3:29; Romerne 8:14-17). *Nå* bare kommende arvinger - men arvinger når vi blir *født* av Ånden - når vi *blir* åndevesener! - når vi *kommer inn* i Guds familie.

Les nå i 1 Korinterne 15 versene 51-54. Det er ved en *oppstandelse*, eller en øyeblikkelig *forvandling* fra dødelig til

udødelig - fra stofflig kjød til ånd - fra menneske til guddommelig - at vi kan arve Guds Rike - komme inn i, bli født inn i, den ærefryktinngytende guddommelige familien!

Da vil de forgjengelige legemene våre bli gjort til ånd, lik Jesus herliggjorte legeme (Filipperne 3:21).

Men forstå denne forskjellen:

Jesus ble unnfanget av Gud, selv før Hans fødsel som menneske, av jomfruen Maria - mens alle andre mennesker bare har blitt unnfanget av en *menneskefar*. Jesus var også åndelig unnfanget som Guds Sønn fra det øyeblikket befruktningen fant sted, og fra fødselen som et menneske - *vi var ikke!*

Jesus syndet aldri, eller trengte å bli løskjøpt. Vi har syndet, og trenger å bli løskjøpt. Men gjennom Ham, kan vi omvende oss, bli tilgitt - bli forsonet med Gud ved Kristi død for oss, og gjennom Hans liv (Romerne 5:10) (ved Hans oppstandelse) motta Guds Hellige Ånd, som da *unnfanger* oss som Guds barn - Hans arvinger - for senere å bli *født* av Ham, og, da, som arvtakere - komme *inn* i Riket - den guddommelige Gudsfamilien. Når vi mottar Hans Hellige Ånd, blir vi unnfanget som Guds barn. Vi kaller Ham Far. (For en mer detaljert og teknisk redegjørelse om dette viktige temaet, gå til www.theTrumpet.com for å lese heftet vårt *Hva mener du egentlig... - Født på ny?*)

EKTESKAPETS OPPRINNELSE

For et fantastisk mysterie - for en vidunderlig sannhet!

Hvorfor skulle verden - selv dets religioner og dets bekjennende kristne kirker - være blinde for disse tingene? Bibelen er full av dem. Det er budskapet til Jesus, til Peter, til Paulus!

Men hva har dette å gjøre med ekteskapet som institusjon?

Det har alt å gjøre med det! Det er selve grunnen til ekteskapet som institusjon.

Hvis det ikke hadde vært for selve den kjensgjerningen at vi ble skapt i Guds likhet, med hensikten å bli født av Gud - født inn i Guds egen familie - ville ekteskapsinstitusjonen, som gir oss erfaring med familieliv, aldri ha blitt innstiftet. Hvis vi bare var dyr, et resultat av utvikling, ville ekteskapet aldri ha eksistert.

Det var ikke mennesker som tenkte ut, utformet eller innstiftet ekteskapsforholdet med hjem og familieliv. Ekteskap

ble innstiftet av Gud - ikke av mennesker. Det styres av Guds lover - og menneskene har ingen jurisdiksjon i Guds øyne over det.

Gud er en *familie!*

Det var bare til mennesker at Han testamenterte Sin form for liv - familieliv.

Gud er en styrende, regjerende familie - og derfor er Gud et *Rike*.

Jesus var Guds Sønn. Han kalte den store, suverene Personligheten som er den Familiens Overhode, for "Far." *Far* er en familietittel - den til familiens overhode! Et far og sønn-forhold er et familieforhold.

Når vi dødelige mennesker, som nå består av kjøtt og blod, mottar Guds Hellige Ånd, har Guds eget liv blitt innpodet i oss - og vi kaller Ham "Far." Vi blir Hans unnfangede barn. Det er et *familieforhold!* Vi som er mennesker av kjøtt og blod, har da fått innpodet den guddommelige "sæden" av Guds eget liv i oss. Denne Hellige Ånden i oss *forandrer oss*.

Hvor latterlig - hvor meningsløst - at bekjennende kristne hevder at de er "Guds barn" - og at de kaller hverandre "brødre i Herren" og kaller Gud for "Far," og deretter å benekte at Gud er en familie, og at vi faktisk kan bli født inn i Hans egen guddommelige familie - og bli ånd slik Han er - og å bli guddommelig slik Han er guddommelig!

Så dumt å kalle Gud "Far" - og hevder å være Hans barn, og si at de allerede er "født på ny," og så tro at vi alltid skal være av en annen art - noe langt lavere slags vesener - mye lavere enn Faderen og Kristus!

Og hvor *blindt* det er å fornekte denne klare og enkle Bibellæren og i stedet følge de falske profeters falske lære, sammen med den forførte mengden av bekjennende kristne! Når blinde leder blinde, vil de alle falle i grøften av uvitenhet, overtro og forførelse!

Men legg videre merke til det følgende!

HVEM ER MEDLEM AV KIRKEN?

Hvem er egentlig ansett av Gud som medlem av Kirken Hans?

Det er bare de som tilhører Kristus, som er Guds arvinger (Galaterne 3:29). En som er hedning av fødsel, kan gjennom

Kristus, bli en av Abrahams barn, åndelig sett, og en arving. Men hvem er det da som tilhører Kristus?

"Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, så sant Guds Ånd *bor i dere*. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til" (Romerne 8:9). Så det er *bare* de som har Guds Hellige Ånd iboende i seg, som er Kristi legeme, den sanne Kirken.

Igjen: "For med én Ånd ble vi alle døpt [nedsenket i] til å være ett legeme ..." (1 Korinterne 12:13). Hvilket legeme dreier dette seg om? "Dere er Kristi legeme, og hver for seg hans lemmer. Og Gud satte i menigheten først noen til apostler ..." osv. (versene 27-28). Vi er *satt inn i* Guds Kirke ved at den Hellige Ånd tar bolig i oss. Den sanne Kirken er det kollektive legemet av medlemmer, der Guds Hellige Ånd bor i hver enkelt av dem.

Den sanne Kirken består med andre ord av de som er unnfanget som Guds barn - Guds ARVINGER gjennom Kristus. De har kommet inn i Kirken, men ennå ikke i den virkelige guddommelige familien, eller Guds Rike. Ved Kristi gjenkomst skal Guds Kirke bli Guds Rike.

Å GIFTE SEG MED KRISTUS

Det er også noe annet som vil skje.

I Det nye testamente blir Kirken kalt for Kristi brud.

Legg merke til sammenligningen: "For mannen er kvinnens hode, likesom også Kristus er menighetens hode ... slik at han kunne stille menigheten fram for seg i herlighet ..." (Efeserne 5:23, 27). Dette åpenbarer klart at forholdet mellom mann og hustru også er likt forholdet mellom Kristus og Kirken.

Når vil Kristus fremstille Kirken for seg selv? Jesus har allerede blitt født som Guds guddommelige Sønn ved oppstandelsen. Han er sann Gud, og bærer og opprettholder hele universet ved sin krafts ord (Hebreerne 1:1-4). Han har blitt herliggjort! Han er den førstefødte av mange brødre (Romerne 8:29). Vi som er unnfanget av Gud og nå er Guds arvinger, vil bli herliggjort sammen med Ham Romerne 8:17) - de forgjengelige legemene våre av dødelig kjøtt og blod vil bli forvandlet - og gjort likte Hans herlighetslegeme (Filipperne 3:21).

Han vil fremstille Kirken for Seg som en herlig Kirke - når den har blitt herliggjort - forvandlet fra materie til ånd - fra menneske til guddommelig.

Og når vil det skje? Når Han kommer tilbake som kongenes Konge og herrenes Herre, for å etablere Guds regjering over alle nasjoner (Åpenbaringen 19:11-16). Gudsfamilien - Guds Rike - vil styre og regjere alle nasjoner.

Det vil skje på den tiden som blir beskrevet i Åpenbaringens profeti, som "den siste basunen." "Og den sjuende engel blåste i basunen. Og høye røster ble hørt i himmelen, som sa: Kongedømmet over verden tilhører nå vår Herre og hans Salvete, og han skal være konge i all evighet" (Åpenbaringen 11:15).

Og igjen: "Og jeg hørte likesom en lyd ... som sa: Halleluja! For Gud Herren, Den Allmektige regjerer som konge! La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets BRYLLUP er kommet, og hans brud har gjort seg rede. Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettfærdige gjerninger" (Åpenbaringen 19:6-8). Kirken - de rettfærdige hellige - blir her beskrevet som at de blir fremstilt for Ham som en *herlig* (eller herliggjort) Kirke, uten plett eller rynker.

Men fortsett med det samme stykket: "Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets *bryllups*-måltid" (vers 9).

"Lammet" er selvfølgelig Jesus Kristus (Johannes 1:29, 36; Åpenbaringen 5:6).

SKAL KRISTUS GIFTE SEG PÅ NY?

Det eksisterte et forbilde på ekteskapet mellom Kristus og oldtidens Israels menighet. Den gamle pakt var en EKTESKAPSPAKT (Jeremia 3:14). Men Han ga henne et skilsmissebrev fordi hun drev med hor (Jeremias 3:8). Dette var IKKE en skilsmisse på samme måten som folk tenker på skilsmisse i dag, men var heller en juridisk SEPARASJON i henhold til de lovene som Gud ga til Israel (5 Mosebok 24:1). Ekteskap er ment å vare for livet. En av partenes død oppløser det. Israel var selvfølgelig Kirken i Det gamle testamente (Apostlene 7:38) - kalt "Israels menighet." "Menighet" og "kirke" er synonyme begreper. Israels Ektemann, som kom i menneskekjød - Kristus - døde. Det var slutten på ekteskapet i Det gamle testamente.

Men det sanne Israel i Det Nye Testamente er ikke uomvendte innfødte israelitter av rase, men omvendt ved *nåde* av den Hellige Ånd, slik det blir forklart i Efeserne 2:11-22 og Romerne 11.

La meg gjøre dette helt klart.

Apostelen Paulus sa til de hedningefødte kristne i Galatia: "Og hører dere Kristus til, da er dere [dere hedningefødte kristne] Abrahams ætt [Israel] og *arvinger* ifølge løftet" (Galaterne 3:29). Det har blitt gjort klart (Romerne 8:9) at bare de som har Guds Hellige Ånd iboende i seg, hører Kristus til. De er israelitter av *nåde*, ikke av *rase*!

ÅNDELIGE ISRAEL

Til de hedningefødte efeserne, skrev Paulus: "Kom derfor i hu at dere før var hedninger i kjødet ... at dere på den tid var uten Kristus, utestengt fra Israels borgerrett ... Men nå, i Kristus Jesus, er dere som før var lang borte [fra nasjonen Israel], kommet nær til ved Kristi blod. ... Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og Guds husfolk [familieforhold]" (Efeserne 2:11-13, 19).

Romerne 11 viser klart at det åndelige "Israel" i dag betyr Kirken - uansett om en er født som israelitt eller hedning. Uomvendte, innfødte av *rasen* israelitter, er avskåret på grunn av synd.

Kristi død avsluttet "ekteskapet" i Det gamle testamente. Men Jesus Kristus ble født på ny, ved oppstandelsen - født guddommelig, som sann Gud - den første som ble født på denne måten, blant *mange brødre*! Og når de - disse "brødrene," disse kristne som nå, åndelig sett, utgjør det sanne Israel i Det nye testamente - har blitt fullkommengjort (Efeserne 4:12-13), og er oppstått ved Kristi gjenkomst i herlighet og guddommelig makt - og således født Gud - så vil de bli fremstilt for Ham "uten plett eller rynker," og da skal de gifte seg med Ham!

KOMME INN I GUDS RIKE

Hva vil statusen da være?

Den endrede, omvendte Guds Kirke skal da bli Guds Rike. Det vil si, den skal komme inn i - bli født inn i - Riket.

Faderen er Overhodet. Kristus er Sønnen Hans. Kirken vil da være forvandlet til udødelig ånd for å bli Kristi hustru - og også Guds barn i den guddommelige familien. Det er et familieforhold!

Legg videre merke til det følgende!

Jesus ga enda en skildring av dette bryllupet i lignelsen i Matteus 25: "Da skal himlenes rike [Markus, Lukas og Johannes bruker alle uttrykket 'Guds rike.' Det er ikke et rike i Gud eller i himmelen, like lite som banken som blir kalt Morgans bank er en bank inne i Morgan. Genitivformen indikerer eierforholdet. Morgan eide banken. Gud eier og styrer Riket. Det er et rike som blir styrt fra himmelen.] være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen. ... Men midt på natten lød det et rop: Se, brudgommen kommer! Gå ham i møte!" Dette er et bilde på tilbakekomsten til Kristus, og Kirken Hans som stiger opp i luften for å møte Ham. "Og de som var rede, gikk inn med ham til bryllupsfesten. Og døren ble stengt [for de andre]" (versene 1, 6, 10).

Kirkens ekteskap med den herliggjorte Kristus blir også omtalt i Matteus 22:2, der Faren (Gud) er fremstilt som en konge som stiller i stand bryllup for sønnen sin.

BARN VIL BLI FØDT

Hva så?

Hvorfor dette guddommelige ekteskapet - dette ekteskapet innen Guds egen familie eller rike?

For det første gir det oss enda et positivt bevis på at Guds Rike er en familie - med Far, Sønn, og Hans hustru. De som er i Guds sanne Kirke, nå unnfanget som arvinger, er allerede nå Guds barn selv om de ennå ikke er født, og som kaller Ham for Far. Men, når disse Guds unnfangede barna vil bli født av Gud - fremdeles barna Hans slik Kristus fremdeles er Sønnen Hans - da guddommelige - men da skal vi også (kollektivt) være Kristi hustru.

Og hvorfor? Hva så?

Da vil mange barn bli født av Ånden i denne guddommelige foreningen - det vil i høyeste grad utvide den guddommelige familien, som er Guds Rike.

Hvordan?

I løpet av de tusen årene som begynner fra tidspunktet for det bryllupet, vil Gud, ved hjelp av Kristus og Hans guddommelige hustru, gå inn for å frelse verden!

Det er få som begriper og forstår denne fantastiske sannheten. Dette er ikke den tiden da Gud virkelig går inn for å frelse hele verden, som denne verdens gud, Satan, har forført den "kristne" verden til å godta. Satan er veldig aktiv i dag. Kristus prøver ikke på å konkurrere med Satan, slik nesten alle de bekjennende kristne antar.

Det ville kreve et helt hefte å gjøre dette fullstendig klart. Jeg vil forklare det ved en kortfattet oppsummering.

IKKE DEN ENESTE TIDEN FOR FRELSE

Gud har avsatt et tidsrom på 7000 år for Sin masterplan, for å gjennomføre hensikten Sin her på jorden. De første 6000 årene holder Gud seg hovedsakelig "i bakgrunnen," med unntagelse av begrenset, guddommelig innblanding. Gud utkalte profetene Sine. Han oppreiste Kirken Sin til å være instrumentet til å fullføre et bestemt oppdrag i verden.

Likevel har Gud for det meste ikke blandet seg inn i denne verdens affærer, eller i de enkeltes liv. Denne verden er Satans verden - og Gud har tillatt det.

Gud skapte menneskene med en moralsk handlefrihet. Han satte den ufravikelige loven Sin i virksomhet, som, hvis den blir fulgt, fører til fred, velsignelser og overflod, men hvis den blir brutt, fører til forbannelser. Han tvinger menneskene til å velge. Alle må gjøre sitt eget valg - enten positivt eller ved ikke å reagere. Gud har gjort sannheten Sin tilgjengelig! Men Han har ikke "tvangsforet" menneskene med den.

Jesus kom og ble stilt ovenfor en uforlignelig test, fristet av Satan. Han overvant Satan. Han kvalifiserte seg til å erstatte Satan som jordens hersker, ved å adlyde Gud under denne aller alvorligste testen. Men Jesus overtok ikke regjeringen på den tiden. Han ble ikke satt inn i dette embetet på den tiden. Gud har tillatt Satan å fortsette med å utøve det djevelske arbeidet sitt med å forføre denne verden.

De kirkene som *bekjenner seg til Kristus* (men ikke adlyder Ham), har gått ut fra at Gud i de siste vel 1900 årene har deltatt i en desperat tvekamp med Satan. De tror at Gud desperat

har prøvd å "frelse alle." Og de tror at dette er den *eneste* "frelsens dag." Hvis dette var sant, ville Satan ha vist seg å være langt mektigere enn Gud. Satan har det overveldende flertallet "ufrelst." Dette utpeker Satan som seierherre over Gud.

Men Guds makt er suveren - og Hans hensikt består.

Dette er ikke den eneste "frelsens dag." I uttrykket i 2 Korinterne 6:2, som er et sitat fra Jesaja 49:8 (KJV), skulle det ha stått "*en*" frelsens dag.

Jesus sa helt klart: "Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham. Og jeg skal oppreise ham på den siste dag [ved en oppstandelse]" (Johannes 6:44).

Og igjen: "Derfor har jeg sagt dere at ingen kan komme til meg uten at det er gitt ham av Faderen" (Johannes 6:65).

Men når Kristus vender tilbake til denne jorden, kommer Han i hele Gud Den Allmektiges suverene, ærefryktinngytende makt og herlighet! Han kommer i strålende prakt! Han kommer som kongenes Konge - for å nedlegge alle menneske-regjeringene på jorda, og sette opp en verdensregjering - Guds regjering.

KRISTUS KOMMER FOR Å FRELSE

Han er allerede kronet når Han kommer - alle de mange kronene er allerede skjenket Ham. Han dro til himmelen for å bli til-delt regjeringsmakten over hele jorden av Faderen - universets Styrer.

En av de første tingene som Han vil gjøre, er å avsette Satan (Åpenbaringen 20:1-3). Det vil ikke bli noen tvekamp! Satan vil ikke være der for å konkurrere. Menneskene vil ha hatt sine tilmålte 6000 år til å skrive lærepengene om opprør imot Guds lover og regjering. Menneskene har skrevet den lærepengen i angst og lidelse, og med menneskeblod. Men menneskene har til denne dag nektet å ta lærdom av, eller gi akt på, den leksen.

Men med Satan ute av veien og med den herliggjorte Kristus som styrer, og med det strålende ekteskapet med bruden Sin, Guds Åndsfødte barn, vil det ekteskapet unnfange millioner på millioner av barn.

Kristus vil, da, gå inn for å *frelse* verden! Og det betyr å forandre menneskene individuelt ved denne

Var Jesus gift?

IMOTSETNINGEN TIL PÅSTANDENE I VISSE BØKER OG ARTIKLER, GIFTET ikke Kristus seg mens Han var på denne jorda som et menneske. Det er ingen som kan peke på et eneste skriftsted i Det nye testamente, som ville indikere at Jesus Kristus hadde en fysisk hustru. Hvis Kristus noensinne giftet seg mens Han var kjød, hvorfor er da hele Det nye testamente fullstendig stille om det temaet?

Legg merke til at Peters hustru blir nevnt. Det blir også hustruene til andre apostler og til og med Kristi egne (halv) brødre (1 Korinterne 9:5). På korset var Kristus bekymret for *moren* Sin, ikke en hustru (Johannes 19:25-27). Ville Guds Ord ha oversett en så viktig person som den fysiske hustruen til Jesus, hvis Han hadde hatt en? Absolutt ikke!

Men *hvorfor* giftet ikke Jesus seg? Det er en veldig viktig grunn for det: Han var ikke fri til å gifte seg. Kristus var allerede gift da Han kom til jorda.

Kristus var Det gamle testamentets Gud. I 2 Mosebok 19 og 24 inngikk den Ene som ble Jesus, en pakt med oldtidens Israel på Sinaifjellet. Denne pakten var en *ekteskapsavtale*. Se Esekiel 16, som beskriver Guds ekteskap med Israel. Vers 8 sier: «... Og jeg tilsverget deg troskap og sluttet pakt med deg, sier Herren Herren, og du ble min.» Men Israel ble en «horkvinne, som istedenfor din mann tar imot fremmede» (vers 32). Hun blir sammenlignet med «kvinner som begår ekteskapsbrudd» (versene 38-39, DNB 1978). Legg også merke til Jeremia 3:14 (DNB 1930): «Vend tilbake, I frafalne barn ... for jeg er eders *ekteherre* ...»

Ekteskapspakten Hans var bindende inntil en av partenes død. Ingen av partene var fri til å gifte seg med noen andre, slik apostelen Paulus gjør det klart i 1 Korinterne 7:11. Derfor var Kristus ikke fri til å gifte seg med noe menneske mens Han var på denne jorda.

Men Kristi død på korset frigjorde Han fra det ekteskapet (Romerne 7:1-4). Nå var Han fri til å gifte seg på nytt, noe Han vil gjøre snart. Men denne gangen vil Han ekte et syndefritt, *åndelig* «Israel.» Dette er Hans Nytestamentlige Kirke, som

snart vil bli gjort til ånd, som vil være kvalifisert til å tre inn i Guds Rike. Les Åpenbaringen 19:7: «La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets *bryllup* er kommet, og hans brud har gjort seg rede.»

Men selv om Kristus hadde vært fri til å gifte seg i løpet av Sin fysiske levetid, er det flere grunner for hvorfor Han ikke ville ha gjort det.

- 1) Det ville ha vært vanskelig å være en ordentlig ekte-mann og far i de 3½ årene av prestetjenesten Hans. Han var hele tiden på reise for å forkynne evangeliet.
- 2) Han visste at livet Hans ville bli avsluttet i veldig ung alder. Han ville ikke ha vært så tankeløs at Han ville etterlatt seg en enke og farløse barn, og la dem oppleve mange vanskeligheter som et resultat.
- 3) Han visste at det er menneskelig å se til fysiske mennesker i stedet for til Gud Skaperen. Enken og barna Hans ville ha blitt opphøyet over alle grenser og til og med tilbedt.
- 4) Bibelen forfekter *ikke* sølibat (1 Mosebok 2:24; Hebreerne 13:4). Men ved å være ugift var Kristus i stand til å tjene på den spesielle måten som det unike oppdraget Hans på jorda krevde. Kristus gjorde det imidlertid klart at de fleste burde gifte seg og ha en hustru (Matteus 19:11-12, DNB 1978).

omvendelsesprosessen, fra dødelig til *udødelig* - fra menneske til guddommelige vesener.

Faderen vil da, ved Sin Ånd, dra *alle* mennesker til Kristus! Det er ikke alle som vil ta imot. Lignelsen i Matteus 25:31-33, 41-46 åpenbarer klart at Gud skapte oss med fri moralsk handlefrihet. Vi må ta våre egne avgjørelser. Men ingen vil bli forført da, slik nasjonene blir det i dag (Åpenbaringen 12:9; 20:3; 17:2; 18:3). Da vil alle kjenne sannheten (Jesaja 11:9). Alle vil bli kalt - dradd ved Guds Hellige Ånd - sikret omvendelse hvis de er villige.

Alle vil leve i en verden som blir styrt av Kristus! Og under Hans overnaturlige, guddommelige regjering, vil jorden snart bli fylt med lykke og overflod. Analfabeter vil få utdanning. De som har blitt *feillærte* vil bli omskolert i sannhet. Slum, områder som forslummes, skitne og urenlige omgivelser, vil bli erstattet med vakre, inspirerende, helsebringende boligkvarter fulle av liv.

Hele verden vil kjenne til de fryktelige, ulykkelige resultatene av 6000 år med menneskenes levemåte under Satans innflytelse - levemåten med opprør mot Guds lover. Hele verden vil se skjønnheten, overfloden, den styrkende sunnheten og lykken som resulterer fra at alle vil bli tvunget til å adlyde Guds lover. Alle vil vite at de kan få evig liv i gave fra Gud.

Men selv da er det noen - kanskje mange - som fremdeles vil gjøre opprør, og fortsetter å forkaste Guds vei, og fremdeles avviser å omvende seg, og fortsatt nekter å komme til Gud ved og gjennom Jesus Kristus som sin personlige Frelser. Men de *fleste* vil visselig komme til frelse og evig liv, da!

Men hvordan vil dette ekteskapet frembringe barn?

KRISTI EKTESKAP VIL FREMBRINGE BARN!

De som er kalt nå, i løpet av vår tidsalder, og som omvender seg og mottar Kristus som Frelser, følger Guds Ånd og overvinner, vil ikke bare være gift med Kristus - de skal også styre sammen med Ham (Åpenbaringen 2:26-27; 3:21; 1 Korinterne 6:2-3), og de skal være prester så vel som konger (Åpenbaringen 5:10; 20:6).

Når de hellige er gjort *udødelige* - og har samlet blitt Kristi hustru - vil de dødelige menneskene som fortsatt er i live på

jorda, bli styrt av Kristus og av *dem*. De dødelige menneskene vil bli lært opp og styrt av udødelige. De som da omvender seg og kommer til frelse gjennom Kristus, vil *da* motta Guds gave, Hans Hellige Ånd. Og så skal *de* arve Guds Rike.

Etter Hans tilbakekomst som Konge over alle nasjoner, sittende på herlighetstronen Sin, da skal Kristus si til de omvendte: "Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv det rike ..." (Matteus 25:31-34). Slik skal de bli født av Gud - bli født inn i Gudsfamilien..

Slik vil ekteskapet mellom den omvendte Kirken og Kristus resultere i fødselen av guddommelige barn - barn som, i løpet av Kristi 1000-årige styre, blir født av Ånd - og, i all sannsynlighet, vil det bli utallige millioner av dem. Les også om det i Jesaja 11:10-13 og Romerne 11:25-26, og mange andre skriftsteder.

ENDELIG - DEN OVERVELDENDE SANNHETEN

Så, til slutt, forstå denne overveldende sannheten.

Hvor utrolig det enn måtte høres ut for de som er forført av denne verdens gud og de falske prestene hans, så er Gud en familie!

Gud er Skaperfamilien, som styrer skapelsen Sin. Derfor er Gud også et *Rike!* Og Gud gjensker *Sitt eget slag* i mennesket (1 Mosebok 1:26).

Ekteskap og familieliv er forhold på guddommelige nivå.

Menneskets potensial - hensikten med menneskeliv på denne jorden - er å bli født inn i Guds Rike - Gudsfamilien!

Ned gjennom historien har filosofer, skarpe hjerner, prester - avskåret fra Guds åpenbaring - forgeses prøvd å finne frem til en eller annen mening med menneskeliv - en eller annen hensikt for vår eksistens. Det sanne svaret har alltid stått skrevet der, i Guds Ord.

Dyr formerer seg - men dyr gifter seg ikke. Dyr nyter ikke velsignelsene med hjem og familieliv.

Engler har ikke seksuelliv (Matteus 22:30) og de gifter seg ikke.

Av alle former for liv - enten det er planter, dyr eller engler - er det ingen som har blitt gitt dette guddommelige forholdet med

ekteskap og familieliv, unntatt menneskene som er potensielle arvinger til Gudsfamilien.

Gud er mer enn én Person. Det finnes bare én Gud - men den Gud er en familie som består av flere enn én guddommelig Person - med Faderen som Overhodet - Jesus Kristus som Hans guddommelige Sønn - de som har blitt omvendt frem til Kristi komme i makt og herlighet, som Kristi hustru - og de som blir omvendt og forvandlet til guddommelige udødelige etterpå, i løpet av Tusenårsriket, som de guddommelige barna av dette forholdet.

Menneskenes overveldende potensial er å komme inn i et guddommelig familieliv!

Menneskenes suverene, enorme eksistensberettigelse er å bli gift med Kristus.

Ekteskapet er av Gud!

Ekteskapet er for *menneskene - så vel som for Gud - fordi menneskene ble skapt etter Guds lignelse, i Hans guddommelige bilde!*

Ekteskapet er den aller høyeste overnaturlige velsignelsen - og å oppløse det, når det er inngått, er en dødssynd, som innebærer dødsstraff! - *evig straff! Evig død!* Med mindre den enkelte angrer - vender seg bort fra synden - og mottar frelse ved Guds nåde gjennom Kristus.

Ekteskapet ble gitt til menneskene for å forberede oss for evig liv i den guddommelige Gudsfamilien!

To av De ti bud i Guds grunnleggende åndelige lov beskytter direkte og spesifikt den hellige ekteskapsstanden.

Det kan ikke tenkes en mer fantastisk fysisk velsignelse i dette dødelige menneskelivet enn et lykkelig ekteskap, grunnlagt på ekte kjærlighet, ærlighet, respekt og trofasthet - spesielt når det er oppvoksende barn å være glad i, å ta seg av, lære og oppdra i vår Herre Jesu Kristi oppfostring og formaning.

Vil ekteskapet snart bli avleggs? *Aldri!*

Tvert imot vil de eneste menneskene som vil være i live etter at Guds masterplan til slutt har fullført Hans hensikt her på jorden, være de som er gjort udødelige og guddommelige og som lever i all evighet i den ekstremt lykkelige familieforeningen, som er livet til den evige Gud!

Kan du virkelig fatte denne storslåtte sannheten?

Jeg har her gitt deg den største, mest dyrebare og verdifulle *sannheten* du noensinne kan få kjennskap til.

Mennesket, og bare mennesket, av alle eksisterende livsformer, kan bli født inn i Guds familie - som er Guds Rike. Dette var Jesu evangelium!

Familieforhold er et forhold på GUDS-nivå. Og av alle skapningene Sine, ga Gud det forholdet bare til menneskene.

Av alle livsformer - enten det er planter, dyr eller engler - ble bare menneskene skapt for ekteskapet, og for å kunne nyte gleden av et hjem og et familieforhold!

Og menneskets potensial - selve hensikten med menneskelivet - er at mennesker, når de er født på ny - født av Gud - født inn i Gudsfamilien - kan nyte dette velsignede ekteskapet og familielivet i lykksalig glede til evig tid!

Tenk over dette!

Og takk Gud for det!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds
Filadelfiakirke, eller be om besøk fra en av prestene våre:

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka: Philadelphia
Church of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

KONTAKT OSS

E-mail: brev@Trompeten.co

Besøk oss online: www.Trompeten.co

NORWEGIAN—Why Marriage—Soon Obsolete?